

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput VIII. De rebellione Attali, & comite Heracliano. Et quomodo Attalus
pedibus Honorii postea ad volutus, veniam impetrarit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

βαρεάρων, οἱ δόξαις τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τῇ δημοσίᾳ τῇ αἴξιωσι τῷ ὄργιστοις αἰλα-
γεῖσι τῷ αἰσθητοῦ, αὐτῷ φέρει τὴ σάλ-
πιγγι σημάνει, επὶ τοις ῥώμενοι λαυτεῖς δέ-
σται ἐπὶ ιδεῖσι τῷ μητέρων τῷ βασιλεῖ αἰλα-
γεῖκα σπυρδάζειν, αἴσχλοις ἡ πορεύτερον πε-
ριπετών, τοις τῆς σωτηρείας τῷ βασιλέως
αἵλος ὀμοσε, καὶ τοὺς αἴλους ἀρχομένας παρε-
σκύνασσε, μή ποτε εἰπείν τις τοις αἴλασ-
τοις. Σύκεις μακεσσῶν ὑπελαμπτεῖς ὁ βα-
σιλεὺς, ἐδήλωτε μηδὲν αἴξιωσι τῶν διεῖσθ-
σιμα μαχονταίς ταρεξειν ἔσιτον ἐπὶ μελέα σι-
τε δόσσι, καὶ οἰκοπέδων, εἰς τὸν ῥώμαιον
επικεδασθεῖσιν.

A Imperatoris mandata recitare eum ius-
fit. Tum Alarius ob negatam dignita-
tem indignatus , perinde ac si contume-
liā affectus fuisset, illicet signo tubæ dato,
Romam versus contendit. At Jovius
metuens, ne Imperator ipsum Alarico
favere suspicaretur; inconsultius adhuc
quam antea , per salutem Principis &
ipse juravit, & alios proceres jurare com-
pulit, nunquam se cum Alatico pacem
facturos. Barbarus vero non ita multo
post pœnitentiâ dœctus , scripsit sibi ni-
hil opus esse dignitatibus. Cæterum
se Romanis socium fore, dummodo mo-
dicum ipsi frumentum præberetur, &
loca ad habitandum , quæ Romanis
haudquam magni momenti esse vi-
derentur.

K₂O, n'

Πιετής αποστολαττάλη, υψητός πραγματικός πρακτικός.
ώς επίμονος προσπισμός αριθμού συγγράμμων.

*Derebellione Attali, & comite Heracliano.
Et quomodo Attalus pedibus Honorii posse
ea ad voluntus veniam impetrarit.*

CAPUT VIII.

Vbi vero missa Episcoporum legatione, bis repulsa hujus rei paflus est, Romanum reversum, eam iterum oblitus. Et ex una parte capto Portu, Romanos vi compulit, ut Attalum qui tum Praefectus urbis erat, Imperatorem crearent. Cumque Romani ad reliquias dignitates promoti essent, Alaricus Magister utriusque militiae constituitur: Ataulfus vero frater uxoris ejus, comes domesticorum equitum. Porro Attalus convocato Senatu, orationem habuit prolixam, & admodum splendide elaboratam: pollicitus se jura patria Senatus servaturum, & Aegyptum ac reliquias Orientis Provincias sub Italorum ditionem redacturum esse. Ethic quidem talia magnifice jaetabat, qui ne unius quidem anni spatio Imperatoris nomen erat retenturus. Verum induetus à quibusdam varibus, ipsum citra pugnam Africa potitum esse pollicentibus, nec Alarico credidit, qui modicam militum manum Carthaginem mittendam esse suadebat ad perimendos Honorii duces, si ipsius Imperio resisterent: nec Joanni, quem ipse Magistrum Officiorum creaverat: qui monebat oportere ut Constans, quem ipse in Africam mittere decreverat, tanquam ab Honorio missus, Epistolâ solenni quam vulgo edictum vocant, Heracliano qui

tum comes rei militaris per Africam A
erat constitutus , potestatem abrogaret. Atque id forsitan successisset. Nondum enim Afris quidquam inno-
tuerat de Imperio Attali. Porro ubi Constanus juxta vatum responsa Cartha-
ginem navigasset, Attalus qui usque ad eo mente captus erat , ut ne dubitate
quidem vellet, sed pro certo haberet, Afros sicut ipsi à vatisbus prædictum fue-
rat, Imperio suo subjectos esse, Raven-
nam versus exercitum movit. Postea-
quam vero nuntiatum est , illum jam
Ariminum pervenisse cum copiis Ro-
manorum simul & Barbarorum, con-
festim Honorius ad eum tanquam Im-
peratorem litteras dedit, missisque le-
gatis iis qui in ipsius palatio præcipuas
dignitates gerebant, illum Imperii
confortem libenter se habere significa-
vit. Verum Attalus, consortium qui-
dem Imperii recusavit: Honorio autem
scriptis, ut insulam aut alium quem vel-
let locum sibi deligeret, in quo privatus
degeret, omni Imperatorio cultu ni-
hilominus retento. Dum in eo statu-
res essent Honorii, ut paratas haberet
naves , quibus ad fratri filium naviga-
ret, si necessitas coegisset, repente sex
numeri , quatuor circiter armatorum
millia continentes, ex Orientis partibus
Ravennam insperato appulere , quibus
ille murorum custodiam commisit, Ita-
lorum militum animos ad proditionem
propensos reformatans. Interea Hera-
clianus occiso Constance, in portibus
ac littoribus Africæ custodes apposuit,
& mercatorum naves Romanam navigare
vetuit. Qua de causa cum famae urbem
premere ceperisset, Romani legatos ad
Attalum misere. Ille quid agendum
esset ambigens , Romanum redit, tan-
quam ea de re cum Senatu consulturus.
Porro cum famae tantopere crevisset,
ut cives tritici loco castaneis uterentur,
& quosdam humanas carnes comedisse,
suspicio esset: Alarius quidem suade-
bat, ut quingenti Barbari adversus Hera-
clianum mitterentur: Senatui vero &
Attalo visum est, Africam Barbaris
committi non oportere. Cum igitur
manifestum esset Deum Imperio Attali
adversari , animadvertis Alarius ,
frustra se laborare in negotio quod in
sua potestate situm non esset, de abolen-
do ejus Imperio paciscitur cū Honorio,

τὸν τηνικάδε τῶν ἐν ἀφεκτῇ σραῖσται ἔπι-
τεξαμιμόντων ἡγεμονίαν· ἵνας οὐ καὶ
τέτο περιχώρουσεν· χπωρὸς δῆλα γεγον
τοῖς ἐν λέσην ταχὺ ἄπλακον· επειδὲ καὶ οὐ;
τέτο τοῖς μάνιστι δόξαιν, ἐπλευσοι εἰς κα-
κηδόνα, ἄπλακον· ἐπιτοστονέλαθον
νέν, οὐ μὴ ἐάν φεύγαντις αἴξιν, απλαπε-
πειδα τοῖς αφέσαις ἴστηκότες ἔχον καὶ τὰ
περιόρπτων τῶν μάνισταν, επιτεραδιψή τηρε-
νη ἀμαδέη γέγελην, εἰς δειρινον ἀσύρμα-
τη τῆς ἐωματων σελιδας καὶ τὰν βαρεζεῖν,
γεριφδ αἰταὶ ὄνωεν· ὡς βασιλεῖ, καὶ πεσ-
βελεῖαι διὰ τῶν ἀμφ' αὐτὸν τὰς μεγίστας ἀ-
χαίας λαχίστων, κοινωνὸν ἀγαπῶντες τὸ βα-
σιλεῖας· ἄπλακον· τὸ μὲν κοινωνίας
κούτις ἀπαρεγένεται· δηλοῖ τὸ ὄνωεν, ποσοὶ^C
τηνονέλας ὁ βελεῖαι, καὶ καὶ ἑαύτων δι-
γήν, πάστον βασιλεῖας θεραπείας ἀσύρματος
εἰς τέτο τὸ τετελείωτων πραγμάτων, εἰς δι-
περεπεις αὐτὸν ἔχον ναῦς, οὐ εἰ δέσποιεν δη-
πλάσιον περιεστον ἀδελφοῖς, οὐδὲν καὶ
ἔξ αειθμοῖς αἱμφὶ τελεανιχίλοις σραῖσται
νυκτῶς τῇ εαίσηντι περιεπλωσαι εἰς της
ἀνατολῆς· οἰστητι φυλακιώτων τεχνητο-
τρεψε, δεδιὼς τῶν ἐπιχωείων σραῖσται
ἔτουμον εἰς τροδοσίαν· ἐν τέτευρη πραγμα-
νὸς ἀνελῶν τὸν κάνισταν, φύλακας επέτην
ἐν τοῖς λιμέσι καὶ ταῖς ἀκταῖς ἃ ἀφεντεῖ,
τὰ πλοῖα τῶν εμπόρων ἐκάλυπται εἰς εὔρη
αἰνάγεσθαι· τιμεῖ δὲ σύνθεται καὶ αἴσιον
τες πρωτεῖς, πρεσβεῖοισι τοῖς τετελεί-
ατοις ἀπλακοῖς, πρεσβεῖοισι τοῖς τετελεί-
ατοις συμβάλλομεν· ἐπικράτησε
δὲ τετελείωτοις τοῖς τετελείωτοις, οὐκαναντιπα-
τες κακηδόνται, ἴστονονται δὲ τὰς νῦ-
νιν θεωπίνων απογόνουσαν κρήνην ἀδε-
λφῷ μὲν συνεβλέπει πεντακοτες βαρε-
ζεῖσι καὶ πρακληταῖς πέμπτεν· τῇ δὲ συγκρι-
τω καὶ αἴσιοις ἀδέσκει, μὴ δὲν πιστεύσῃ
βαρεζεῖσι τῷ αφεκτῇ ἄπλακον βασιλεῖα, το-
δῶν αἴσιοις τοῖς αἴσιοις βασιλεῖαι, το-
μαὶ σοκὸν ἐν αὐταῖς κειμένων, συνίζειται
εἰκαταλύσεως τοῖς αἴσιοις περιεστον
ποσοῖς

πορεός λαβόν τάντιν τούντι συνελ-
θόντων τερέτη πόλεως, αποτίθεται αἴτηλο
ταύματοι τῆς Βασιλείας· συναποτίθεται
ζήτεις ζώντας καὶ οἱ αὐτεῖς αἴχνοτες, καὶ συγκρί-
μιν ἐπὶ τοῖς συμβεβηκότι νέμεται πᾶσιν ὀνόμα-
τοι, ἔκαστον ἔχει τὴν πιλινήν τὴν αἰχνήν
η; τοπειρή μετελάγχανει αἴτηλο δέαμα
τῷ παιδί, αλασεῖχω συντίν, σύκαν σύκαν αἰσφα-
λες τέως ηγεμόνης οὐ ρωμαίοις δίστην.

A fide ab illo prius accepta. Proinde cum universi extra urbem convenissent, Atalus insignia Imperii depositus. Simul etiam comes ejus cingula deposuerunt: Et Honorius præteriorum veniam omnibus concessit, ita ut eum honoris gradum eamque dignitatem singuli retinerent, quam prius habebant. Atalus vero una cum filio suo apud Alarium remansit, haudquam sibi tunc deinceps fore ratus, inter Romanos degere.

K_εΦ, g'

Πειτεῖν ταραχῆ, οὐ γάρ οἶμεν εἰς οὐκέτι τούτοις
περὶ σαρου τινές αἱρέσθαι τῷ ἀληφίγος δύλωτείτω
φαμένω, ἀσυλος φυλαξάστη τοῦ ἀποδόλου πε-
τρου ἴσσον.

Επιτέτοις οὐδὲ αποβεβηκόσιν, εἰ μελείως
ἔδυσθαντες ἐλληνές τε καὶ χριστανοί, οἱ
διάτοις δέρεις αἰρέσθαις οἱ μὲν γὰρ τεκμηρή-
μενοι τῆς ἀττάλεις περιουσίας τε καὶ τοῦτού
εἰς ἀγωγῆς, εἰς τὸ περιφανές ἐλληνιστὴν αὐτὸν
τρύγονον, καὶ τὰς παῖδες αποδιδόντας ναύας. Καὶ
εἰσὶν καὶ θυσίας οἱ ἄρι, τῶν ἐκκλησιῶν αἱς
εἴπι κανταύλις καὶ τάλαιποι πάλιν καταβόσιν
φοῖβον, εἰ βεβαίως χοροῖ τηνί Βασιλέαν· κατό-
τικαί Βασιλεῖς οἱ τοῦ θεοῦ στιγματείς οὐ πέ-
σκοπευτῶν γότθων, καὶ καταθύμι· ἐπὶ τέ-
τω πατέοι τε αὐλοῖς καὶ αἰλαείχῳ ἑτύγχανεν
πολλῷ γῆρερον ἀλαίριχον· καταλαβάνεις
ἀπτέτης, χωρίον οὐ θάτο αἷμφι τὰ ἔξηκοντα σά-
δια διεστάς της ράβεντης, εἰς λόγγας ἥλθε τῷ
Βασιλεῖ τοῦτης εἰρήνης· σάρος δὲ της Βαρέ-
βαρος τὸ χρύσον, εἰς αὔροντα πολέμια ἡγκυμε-
νος, αἷμφι τριγλαυσίας μόνας φέρει αὐτὸν ἔχων
ταῖς τοις δύνας καὶ αἵρισους, ὑποπλος ἀν αἰλα-
είχῳ διὰ περιβάσαι ἔχθραν, ἐλογίσασθο μὴ
τυνοισθεν αὐτῷ τοις μεταξὺ ρώμαιων καὶ γότ-
θων σπουδάς· καὶ Ἑξαπίννης μὲν τῶν ιδίων
πανεγγύων, αναγειτναῖς τῷ Βαρβάρων· στο-
τέτου δὲ εἰς ὄργην καὶ δέος καταστὰς αἰλα-
είχος, τηλι ἀντίλιθον ανατέσθεις καὶ πε-
ρικαθεῖσις, τηλι ρώμην εἶπε περιδοσία
καὶ τοῖς αὐτοῖς πλάνθεστι ἐπέτρεψεν ἕκαστω,
εἰς δὲ διάναιον, τῶν ρώμαιων πλοιοντον αἰ-
πάζειν, καὶ τάντας τους οίκους ληφθεῖσαι·

Hujusmodi exitum istarum rerum permoleste tulerunt tum Pagani, tum ex Christianis ii, qui Arianam sectam sequebantur. Nam Pagani quidem, conjecturam capientes ex Attali instituto & ex priore ejus educatione, illum superstitionem Gentilium palam amplexurum esse sperabant, & templa ac sacrificia patria, diesque festos ipsis redditurum. Ariani vero, Ecclesiarum potestatem iterum se adepturos putabant, quemadmodum Constantii ac Valentis temporibus acciderat, si Attalus Imperium fitmiter obtinuisse. Et enim à Sigefario Gothorum Episcopo fuerat baptizatus, argue idcirco & omnibus ipsis, & Alarico, gratissimus habebatur. Non multo post Alaricus cum Alpes occupasset, locus est sexaginta circiter stadiis distans Ravennam, cum Imperatore fermones habuit de pace. Satus vero quidam natione Barbarus, rei militaris peritissimus, qui trecentos plus minus milites circa se habebat, sed fidos in primis ac bellicosos, cum ob priorem similitudinem suspectus esset Alarico, foedus inter Romanos & Goths haudquaquam è re sua fore consideravit. Itaque cum suis repente irruens, quosdam ex Barbaris interfecit. Quam ob causam irā simul ac metu percitus Alaricus, eadem qua venerat via revertitur. Et Romam iterum obfessam proditione cepit: suisque copiis permisit, ut singuli quantum possent, Romanorum opes diriperent, & universas domos deprædarentur.

K k k k k